

Magistrat, idet det disponible Beløb af Ministeriet fordeles blandt disse til videre Uddeling.

Udvalget har i saa Henseende dels fremhævet, at den nye Ordning fører til en mere uensartet Behandling af Ansøgerne, dels peget paa som en Ulempe ved Ordningen, at Skolernes Ledere ikke som tidligere er i Stand til inden Skolens Begyndelse at danne sig et Skøn over, hvorvidt Elever, der ønsker at søge Skolen, vil kunne forvente at faa Understøttelse.

Ministeriet har dernæst fra „Foreningen af private Efterskoler“ modtaget en Henvendelse, hvori Foreningen fremsætter Andragende om en Ændring af Tilskudsloven af 11. Maj 1935 gaaende ud paa, at det direkte Tilskud til Skolerne efter § 1 b forhøjes fra 7 Kr. til 12 Kr. pr. Maaned for hver Elev, at Elevunderstøttelserne efter § 3 forhøjes fra 6 Kr. maanedlig pr. Elev til samme Beløb som for Højskoleelever, nemlig 17 Kr. 50 Øre maanedlig pr. Elev, samt at den tidligere Ordning med Elevunderstøttelsernes direkte Uddeling af Ministeriet genindføres.

Foreningen har som Begrundelse for sit Andragende anført, at de fleste Skoler i de senere Aar har haft Udgifter til Indretning af Særlokaler til Undervisning i kvindelig Husgerning, kvindelig Haandgerning, Sløjd og Husfid, som de — navnlig de mindre Skoler — har vanskeligt ved med det nuværende Tilskud selv at afholde, idet Elevernes Betaling, der udgør 60—65 Kr. om Maaneden for Undervisning og Ophold, ikke taaler at forhøjes, og en Nedsættelse af de i Forvejen ret lave Lærertilskud (80—100 Kr. maanedlig foruden Kost og Logi) heller ikke vil være mulig.

Angaaende Elevunderstøttelserne har Foreningen anset det for rimeligt, at de sættes til samme Beløb som for Højskoleelever, og endvidere har Foreningen — ligesom Udvalget — ment, at en Fordeling af Understøttelserne foretaget direkte af Ministeriet, vil føre til en mere ensartet

Behandling af Ansøgerne, end det er Tilfældet under den nugældende Ordning.

Ministeriet vil for sit Vedkommende mene, at de af Udvalget tilvejebragte Oplysninger bør føre til, at Foreningens Andragende om forøget Statsstøtte imødekommes, og man finder, at dette bør ske ved en Forhøjelse af Elevunderstøttelserne til 12 Kr. maanedlig.

Med Hensyn til Merudgiften ved en saadan Forhøjelse af Elevunderstøttelserne bemærkes, at Forhøjelsen, om den havde været gældende i Finansaaret 1936—37, vilde have medført en Forhøjelse af det i dette Finansaar i alt uddelte Beløb af 68 235 Kr. til 136 470 Kr. eller en Merudgift af 68 235 Kr.

En Forøgelse af Statens Støtte som den her foreslaaede kan forventes ogsaa at ville komme Skolerne selv til Gode, dels mere umiddelbart ved den forøgede Elevtilgang, som maa ventes at ville blive Følgen af Elevunderstøttelsernes Forhøjelse, dels derved, at et øget Elevantal ogsaa vil medføre en Forøgelse af det direkte Statstilskud til Skolerne efter Lovens § 1 b. Den eventuelle Merudgift for Staten som Følge af dette Forhold lader sig ikke paa Forhaand beregne, da det først i Praksis vil vise sig, om og i hvilket Omfang Elevtilgangen til Skolerne vil forøges som Følge af Elevunderstøttelsernes Forhøjelse.

Hvad angaar Fremgangsmaaden ved Fordelingen af Elevunderstøttelser kan Ministeriet tiltræde de af „Foreningen af private Efterskoler“ fremhævede Grunde til en Ændring af den ved Lovens § 1 b af 11. Maj 1935 indførte Ordning, og man maa derfor anse det for rigtigst, at der ved en Ændring af Lovens § 1 b gives Ministeriet Adgang til at vende tilbage til den tidligere anvendte Fremgangsmaade med Fordeling af Understøttelserne under eet og direkte af Ministeriet, og foreslaar derfor, at det overlades til Undervisningsministerens Afgørelse, efter hvilke Regler Fordelingen af Elevunderstøttelserne skal foregaa.